

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4920s/2552

-
ฎีกาไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกาไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา
-

การไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฯ มาตรา 219 วรรคสอง พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 23 วรรคหนึ่ง และระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาพิพากษา พ.ศ. 2551

คดีนี้ศาลฎีกาเห็นว่าปัญหาตามที่โจทก์ฎีกาในเนื้อหาของคดีนั้น ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยไว้ชอบด้วยเหตุผลแล้ว จึงไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษาดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฯ มาตรา 219 วรรคสอง พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 23 วรรคหนึ่ง และระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยการไม่รับคดีซึ่งข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงที่อุทธรณ์หรือฎีกาจะไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณาพิพากษา พ.ศ. 2551 ซึ่งการที่ศาลฎีกาจะมีคำสั่งดังกล่าวได้นั้น องค์คณะผู้พิพากษาในศาลฎีกาจะต้องตรวจสอบประจักษ์พยานหลักฐานเหมือนคดีที่ทำคำพิพากษาตามปกติและทำบันทึกความเห็นแสดงผลว่าฎีกาของโจทก์ไม่มีผลที่จะเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ใดๆ แล้วลงชื่อองค์คณะทั้งสามคนไว้ด้วย หลังจากนั้นร่างคำสั่งและบันทึกความเห็นก็ต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเช่นเดียวกันกับคดีที่ทำคำพิพากษาตามปกติก่อนที่จะส่งไปอ่านให้คู่ความฟัง โดยคดีที่ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยเช่นนี้ ศาลฎีกาจะคืนค่าขึ้นศาลให้แก่คู่ความฝ่ายที่ฎีกาด้วย จึงนับว่าเป็นประโยชน์แก่คู่ความที่ศาลฎีกาจะดำเนินการเช่นนี้ เพราะศาลฎีกายังคงกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องของคำพิพากษาหรือคำสั่งไว้เช่นเดิม คู่ความสามารถมั่นใจได้ว่าผลของคดีไม่มีความแตกต่างจากคดีที่มีการทำคำพิพากษาตามปกติ ดังจะเห็นได้จากคดีนี้ศาลฎีกาเห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาเนื้อหาของคดีถูกต้องแล้ว แต่ในส่วนของการบังคับตามฟ้องแย้งของจำเลยยังไม่ชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 296 ทวิ จึงได้พิพากษาแก่เฉพาะส่วนนี้ ซึ่งคู่ความได้รับความเป็นธรรมถูกต้อง และได้ค่าขึ้นศาลคืนเป็นพิเศษ อีกทั้งประโยชน์ในภาพรวมที่ศาลฎีกาคาดว่าจะได้คือ ศาลฎีกาทำคำพิพากษาได้รวดเร็วขึ้นและพิมพ์คำพิพากษาน้อยลง โดยประโยชน์จะตกแก่ประชาชนและประเทศชาติในที่สุด

-
สันต์ชัย ล้อมภินพรัตน์
-